

Hei

Syyslaskennan tulokset alkavat hahmottua. Turun lintutieteellisen yhdistyksen kotisivuilla oleva taulukko

<https://www.tly.fi/tutkimus/talvilintulaskennat/talven-2019-2020-tulokset/>

kertoo tarkemmin luvuin missä maakunnan linnustossa juuri nyt mennään. Taulukkoon tutustuminen kannattaa aloittaa lukuohjeet alataulukosta. Aiempiin verrattuna nyt on uutta ainakin se, että eräät lajit ovat taulukossa vain yhteenvetotietona, eivät reittikohtaisesti. Ne on merkitty vaalean ruskealla, esim. harmaahaikara.

Valtakunnan tuloksia voi katsella tältä sivulta, josta näkee laji- ja reittikohtaista tietoa

<https://laji.fi/theme/talvilintulaskenta/stats/censuses?year=2019>

Reittejä on nyt laskettuna maakunnassa 52 kpl ja yhteensä 493 reittikm. Noin 10 reitin tulokset vielä puuttuvat. Yhteensä on lajeja havaittu 108 ja yksilöitä 10 reittikilometriä kohden 888. Lajimäärä on yksi suurempi kuin vuosikymmenen keskiarvo. Taulukosta kannattaa katsoa myös eri reittien tuloksia, sillä niistä huomaa, miten yksittäisen reitin tuloksesta ei voi päätellä kokonaisuutta.

Yleisimmät lajit olivat sini- ja talitiainen, jotka tavattiin 52 reitillä eli jokaisella lasketulla reitillä. Seuraavaksi yleisimmät olivat punatulokki ja varis (51), käpytikka (50) ja närhi (49). Närhi poikkesi tavallisesta listasta nousemalla nyt mukaan. Vastaavasti runsaimmat lajit olivat tilhi (113 yks/10reittikm), harmaalokki (90), talitiainen (87) ja naakka (60).

Laji/lajiryhmäkohtaisesti tarkastellen tulokset ovat seuraavat:

Silkkiuikkuja oli vähän, sillä edellisen kerran samalla tasolla oltiin syksyllä 2002.

Kyhmy- ja laulujoutsenia oli hieman 2010-luvun keskiarvoa enemmän. Laulujoutsen näyttää nyt säännöllisesti kyhmyjoutsenta runsaammalta toisin kuin aikaisemmin.

Kanadanhanhia oli paljon, vaikka ei mitään ennätysellistä.

Haapana teki uuden ennätyksen, kuten myös tavi, joita ensimmäisen kerran yli 1 yks/10reittikm.

Sinisorsia oli viimevuotiseen tapaan vähän. Tilastoista löytyy vain yksi pienempi sinisorsalukema 1990-luvulta.

Harmaasorsasta näyttää tulleen vakituinen syyslaskentalaji. Nyt jo seitsemäs syksy peräkkäin lajia löytyi laskennassa.

Haahkan talvisesta katoamisesta saaristosta kertoo se, että nyt nähtiin vain yksi yksilö, kun aiemmin on tavattu neljä kertaa yli sata yksilöä syyslaskennassa.

Telkkiä oli viime vuosien tapaan paljon. Vielä enemmän on edellisen kerran ollut syksyllä 1991.

Uiveloita sen sijaan oli vähän, viimeksi vielä vähemmän syksyllä 2003. Samoin vähän oli isokoskeloita viime syksyn tapaan. Edellisen kerran näin vähän isokoskeloita oli syksyllä 2004.

Taitavat olla vielä järvillä.

Kanahaukkoja oli normaali määrä, mutta varpushaukkoja hieman normaalia enemmän.

Varpushaukkojen määrä lienee taas korkealla marjavuodesta ja sen mukanaan tuomasta saaliista johtuen.

Hiirihaukkoja tavattiin paljon. Lajin talvehtimisessä on tapahtunut selvä muutos. Syksyinä 1975-

1999 tavattiin hiirihaukka 5 syksynä laskennoissa ja 2000-2019 taas 18 syksynä. Ero on huomattava. Itse veikkaan syyksi ilmastomuutoksen aiheuttamaa muutosta lumipeitteessä.

Piekanalla yksilömäärät ovat kasvaneet, mutta esiintymisen yleisyys on pysynyt samana.

Tuulihaukka on syyslaskennoissa harvinaisuus, nyt laji tavattiin laskennoissa vasta viidennen kerran.

Pyitä on vuosikymmenen normaali määrä, teeriä vain puolet siitä ja metsoja tavallisen vähän, eli yksi.

Fasaaneja oli vähän, vain kuudella reitillä yhteensä 25 yksilöä. Samalla tasolla ollaan oltu viimeksi 1990-luvun lopulla.

Nokikanoja oli paljon, toki vain kahdella reitillä. Edellisen kerran oli vastaavaa 10 vuotta sitten.

Naurulokkeja oli paljon. Samaa luokkaa olevia määriä on ollut 1970-luvun syyslaskennoissa.

Kala- ja harmaalokkeja oli paljon ja merilokkeja vähän. Etenkin kalalokkimäärät vaihtelevat hyvin paljon, nyt kolminkertainen määrä verrattuna vuosikymmenen keskiarvoon.

Kesykyyhkyjä oli normaalia enemmän. Uuttukyyhkyjä oli vähän, mutta sepelkyyhkyjä ennätysellisesti.

Kaikkia pöllöjä on näkynyt todella vähän.

Tikoista harmaapäätikkoja ja palokärkiä oli hieman normaalia vähemmän, mutta käpytikkoja paljon ilmeisesti hyvästä kuusen käpysadosta johtuen. Pikkutikkojakin on paljon ja pohjantikkoja ennätysellisesti. Kun vielä lisää, että valkoselkätikkoja näkyi kolme yksilöä, niin huomaa, että tikkasyky on ollut erinomainen.

Tilhiä on erittäin paljon, ennätysellinen määrä syyslaskennassa. Aiempi ennätys oli syksyiltä 1995, jolloin oli 48 yks/10reittikm, nyt siis 113 yks/reittikm. Ilmeisesti marjat loppuivat metsistä ja pihlajista tänä syksynä siten, että tilhihuippu osui laskentaan. Ehkä lumen saapuminen Keski- ja Pohjois-Suomeen tavallista aiemmin myös vauhditti tilhiä etelään.

Peukaloisia ja punarintoja oli normaali määrä tällä vuosikymmenellä.

Mustarastaita on paljon, kolmanneksi suurin määrä kautta aikain. Huomaa, että kaksi suurinta ovat myös 2010-luvulta. Räkättirastaita minusta aika vähän, niiden massat ehtivät häipyä ennen laskentaa. Ilmeisesti maan jäätyminen ja marjojen loppuminen metsistä vaikuttivat asiaan.

Punakylkirastaita on kohtuullisesti.

Hippiäisiä on taas paljon. Aika pomppivaa on meno, kun viime syksynä oli ennätysvähän.

Pyrstötiaisia hieman normaalia enemmän.

Hömötiaisella oli jonkinlainen vaellus ja määrä kohosi viime vuoden lukemista. Kun katselee pomppivaa ja pikku hiljaa alaspäin valuvaa esiintymistä, niin tulee mieleen, että vaellukset tuovat (Venäjältä?) hömötiaisia meille, mutta metsien kantokyky ei riitä kuitenkaan ylläpitämään niin suurta kantaa. Ehkä vaellukset ovat myös yleistyneet, vai kuvittelenko vain?

Töyhtötiaisia on kolmatta vuotta peräkkäin ennätysvähän. Syy ei voi olla huono pesintä kolmena vuonna peräkkäin. Metsätalous koettelee?

Kuusi- ja sinitiaisia oli vähän normaalia enemmän, mutta talitiaisia oli hieman normaalia vähemmän.

Puukiipijöitä on jonkin verran normaalia enemmän.

Lapinharakoita oli viime vuonna vähän, mutta tänä vuonna palattiin taas runsaaseen kantaan.

Jonkinlainen närhivaellus ei nostanut kantaa erityisen korkealle.

Varislinnuista naakkoja, variksia ja harakoita oli normaalisti ja korppi teki taas uuden ennätysten.

Kottaraisen pitäisi olla runsas marjasyksynä, mutta niin ei kuitenkaan tapahtunut tänä vuonna.

Varpusella on kanta ollut tasainen alhainen neljä vuotta ja tilanne jatkui nyt samanlaisena. Siitä poiketen pikkuvarpunen teki melkein syysennätysten. Pikkuvarpunen on nyt neljä kertaa runsaampi kuin tavallinen varpus.

Peippoja on tavallinen määrä, mutta järrejä on selkeästi tavanomaista enemmän.

Viherpeippoja oli todella vähän, vain puolet vuosikymmenen keskiarvosta. Laji ei tunnu millään toipuvan loistaudista.

Tiklejä oli hieman yli vuosikymmenen keskiarvon, mutta pitemmällä tähtäimellä tietenkin paljon. Lajin uusi normaali lienee tätä (6,6 yks/10reittikm) tasoa.

Vihervarpusia on tuplamäärä normaaliin verrattuna ja urpiaisia kohtuullisesti. Molemmilla lajeilla vuosittainen vaihtelu on suurta.

Pikkukäpylintujen määrät ovat monen laihan vuoden jälkeen taas hyvällä tasolla. Viimeksi näin paljon oli syksyllä 2012. Isokäpylintuja sen sijaan oli vähän.

Punatulkkuja ja keltasirkkuja oli hieman normaalia enemmän.

Tutkikaa itse lisää taulukosta. Mielenkiintoista on mm. selvittää, mitä lajeja ei näkynyt lainkaan.

Kiitos kaikille laskijoille!

Epa